

CĂTRE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE Completul pentru soluționarea recursurilor în interesul legii

În temeiul art.514 și urm. Cod procedură civilă și a art.19 alin.1 lit.k) din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești, aprobat prin Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr.1375/2015, Colegiul de Conducere al Curții de Apel Pitești promovează prezentul

RECURS ÎN INTERESUL LEGII

solicitând pronunțarea asupra *următoarei probleme de drept*, soluționată diferit de către instanțele judecătorești:

competența funcțională a tribunalelor specializate (Argeș, Cluj, Mureș) în soluționarea litigiilor cu profesioniști, altele decât cele la care se referă art. 226 alin. 1 din L. nr. 71/2011, competență determinată exclusiv de calitatea de profesionist (fost comerciant) a părților procesului civil, față și cu prevederile art.228 alin. 2 din L. nr.71/2011, ținând seama de lipsa unui criteriu legal pentru atribuirea competenței în aceste litigii.

Analizând jurisprudența la nivelul celor trei curți de apel (Cluj, Pitești și Târgu Mureș), în circumșcripția cărora sunt organizate tribunalele specializate, în materia competenței în cazul litigiilor dintre profesioniști, în considerarea calității acestora, independent de obiectul litigiului, s-a relevat faptul că instanțele nu au un punct de vedere unitar:

- pe de o parte, se consideră că există o categorie de *litigii cu profesioniști*, determinată numai de calitatea părților, profesioniști, independent

de obiectul litigiului, care este dată *de lege* în competență tribunalelor specializate (Tribunalele Cluj și Mureș);

- pe de altă parte, se neagă însăși existența unei categorii aparte de litigii cu profesioniști, determinată exclusiv de calitatea părților, fără a se ține seama de obiectul raportului juridic dedus judecății, acestea fiind în competență instanțelor civile, față de intrarea în vigoare a noului Cod civil, a Legii sale de aplicare nr.71/2011 și ulterior a noului Cod de procedură civilă, cu Legea sa de aplicare nr.76/2012.

I. Admisibilitate:

1. Condiția calității procesuale este îndeplinită, titularul sesizării fiind colegiul de conducere al Curții de Apel Pitești.

2. Se face dovada că problema de drept care formează obiectul judecății a fost soluționată în mod diferit prin hotărâri judecătorești definitive, aparținând unor instanțe diferite (anexa cererii).

Este esențial și faptul că problema de drept în discuție vizează numai trei curți de apel din țară, Cluj, Târgu Mureș și Pitești, datorită modului de organizare a tribunalelor specializate, astfel că diferențele de jurisprudență îndeplinește condiția de admisibilitate a recursului în interesul legii, deoarece de la intrarea în vigoare a noului Cod civil în cadrul unei curți s-a procedat distinct față de celelalte două.

3. Problema prezintă importanță, aplicarea unitară a regulilor de competență a instanțelor judecătorești având un rol esențial atât în asigurarea încrederii destinatarilor legii în sistemul judiciar și în modul său de acțiune, cât și în determinarea duratei procedurilor judiciare.

4. Texte aplicabile: art. 223, art. 225, art. 226, art. 227, art. 228, art. 230 lit.c) din Legea nr.71/2011, art. 36 alin.3, art. 37 alin.3 din Legea nr.304/2004, art. 94 alin. 1 lit.k) și art. 95 pct. 1 C.proc.civ.

II. Orientările jurisprudențiale.

II.1. Potrivit primei orientări jurisprudențiale, tribunalele specializate soluționează litigiile cu profesioniști, indiferent de obiectul cauzei, fără a se ține seama de criteriile prevăzute în art. 226 alin. 1 din Legea nr. 71/2011.

Similar criteriilor de comercialitate din fostul Cod comercial, se consideră că orice litigiu care are cel puțin o parte profesionist, trebuie soluționat de tribunalul specializat, fie în primă instanță, fie în calea de atac, după caz, față de prevederile art.94 alin.1 lit.k) raportat la art.95 pct.1 Cod procedură civilă.

În cadrul Curților de Apel Cluj și Târgu Mureș, *instanțele specializate*, investite direct cu soluționarea acestei categorii de litigii, au

procedat, în general, la constatarea propriei competențe, în aplicarea art.130 raportat la art.131 Cod procedură civilă și la soluționarea acestora prin hotărâri definitive, Tribunalul civil considerându-se competent numai în cauze având ca obiect revendicare sau grănițuire, în care părți sunt profesioniști, iar în materia analizată declinând competența în favoarea tribunalelor specializate.

În cadrul Curții de Apel Pitești, de la intrarea în vigoare a noului Cod civil, până în toamna anului 2015 *tribunalul civil* soluționa căile de atac exercitată împotriva hotărârilor pronunțate de judecătorie, precum și cauzele în primă instanță de competență tribunalului, în litigiile cu profesioniști, având *alte* obiecte decât cele prevăzute la art. 226 din Legea nr.71/2011. Însă, începând cu momentul menționat, tribunalul civil și-a declinat competența în favoarea tribunalului specializat care, l-a rândul său, a declinat competența în favoarea tribunalului civil, constatănd ivit conflictul negativ de competență. Asupra conflictului negativ de competență, cele două secții civile ale Curții de Apel Pitești împărtășesc opinii diferite, reținute în hotărâri definitive.

Pentru justificarea competenței tribunalului specializat s-a argumentat că noțiunea de profesionist utilizată în art.3 din Codul civil, definită și în art.8 alin.1 din Legea nr.71/2011, are în vedere și categoria comercianților, reglementată de fostul Cod comercial.

S-a reținut că, în temeiul art.36 din Legea nr.304/2004, în cadrul tribunalelor funcționează secții sau complete specializate pentru cauze civile, indiferent de obiectul sau de calitatea părților, prin lege fiind înființate și tribunalele specializate, care preiau cauzele de competență tribunalului în domeniile în care funcționează.

Tribunalele Comerciale au preluat la înființare cauzele de natură comercială din competența tribunalului civil, potrivit art.37 alin.3 din Legea nr.304/2004.

Conform dispozițiilor Legii nr.71/2011 secțiile comerciale existente la data intrării în vigoare a Codului civil în cadrul tribunalelor și curților de apel, se vor reorganiza ca secții civile sau vor fi unificate cu secțiile existente, prin hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii, la propunerea colegiului de conducere al instanței.

În ce privește Tribunalele Comerciale Argeș, Cluj și Mureș legea a prevăzut fie reorganizarea ca tribunale specializate, fie ca secții civile în cadrul Tribunalelor Argeș, Cluj și Mureș, la stabilirea cauzelor de competență acestora urmând a se ține seama de numărul și natura cauzelor, de specializarea judecătorilor, de necesitatea valorificării experienței profesionale a acestora și de volumul de activitate al instanțelor.

S-a reținut că în prezent, deși criteriul de delimitare a cauzelor prin raportare la dreptul material și-a pierdut funcționalitatea, niciuna dintre normele Noului Cod civil ori ale Legii nr.71/2011 de punere în aplicare a acestuia, nu interzice separarea litigiilor în care cel puțin una dintre părți are calitatea de profesionist în materia „activităților de producție, comerț sau prestări de

servicii” (expresie care, conform art.8 din Legea nr.71/2011, înlocuiește expresiile „acte de comerț”, respectiv „fapte de comerț”) de celelalte litigii care implică profesioniști în alte materii.

Domeniul de activitate specific tribunalelor specializate rezultă și din reglementarea Legii nr.71/2011, care, la art. 226 prevede că, prin hotărâre a Consiliului Superior al Magistraturii, la propunerea colegiului de conducere al instanței, în raport cu numărul cauzelor, se pot înființa, în cadrul secțiilor civile, complete specializate pentru soluționarea anumitor categorii de litigii, în considerarea obiectului sau naturii acestora, precum: a) cererile în materie de insolvență, concordat preventiv și mandat ad hoc; b) cererile în materia societăților comerciale și a altor societăți, cu sau fără personalitate juridică, precum și în materia registrului comerțului; c) cererile care privesc restrângerea, împiedicarea ori denaturarea concurenței; d) cererile privind titlurile de valoare și alte instrumente financiare.

S-a argumentat că, rațiunea legiuitorului a fost aceea de a asigura o continuitate cu privire la tipurile de cauze care intră în competența de soluționare a acestor instanțe, iar nu de a le degreva, altfel fiind de neînțeles menținerea lor ca instanțe de sine stătătoare, cât și a schemelor de personal ce le-au fost alocate.

În aplicarea acestor prevederi prin Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr.654/21 august 2011, s-a dispus reorganizarea celor trei tribunale comerciale ca instanțe specializate, care au preluat litigiile din competența fostelor tribunale comerciale.

Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii are în vedere expres volumul de activitate în materie comercială al fostelor tribunale comerciale, intenția acestuia fiind dedusă din modalitatea în care a înțeles să justifice soluția în sensul menținerii aceleiași competențe a tribunalelor specializate și după intrarea în vigoare a noului Cod civil.

Volumul de activitate a fost raportat la un anumit tip de cauze, determinând această reorganizare, neputându-se face abstracție de acest raționament în stabilirea competenței tribunalului specializat.

S-a constatat că, deși Consiliul Superior al Magistraturii nu s-a pronunțat expres asupra competenței materiale a tribunalelor specializate, a avut în vedere, în mod neechivoc, volumul de activitate al acestor instanțe, volum care include toate cauzele a căror natură „comercială” era determinată prin aplicarea dispozițiilor art.3, art.4, art.7, art.9 și art.56 din Codicele de comerț, din 1887. În consecință, intenția legiuitorului nu a fost aceea de a transfera competența de soluționare a acestor cauze în favoarea secțiilor civile ale tribunalelor de drept comun, reorganizarea păstrând în favoarea tribunalelor specializate competența materială în limitele competenței fostelor tribunale comerciale.

Totodată, nici în Hotărârea nr.654/2011 a Consiliului Superior al Magistraturii nu se prevede limitarea competenței Tribunalului Specializat Argeș la litigiile prevăzute de art.226 alin 1 lit. a)- d) din Legea 71/2011.

Distincția între profesioniști și neprofesioniști se susține și din prevederile art.94 pct.1 lit.k) Cod procedură civilă, care se raportează la ambele notiuni, justificându-se o competență diferită.

S-a argumentat și faptul că, în minuta întocmită în urma dezbatelor reprezentanților Consiliului Superior al Magistraturii, Ministerului Justiției și președinților secțiilor specializate din cadrul curților de apel și ai tribunalelor specializate, în cadrul întâlnirii din 22.05.2014, de la Târgu Mureș, s-a discutat dacă sfera de competență a tribunalelor specializate cuprinde doar litigiile între profesioniști în materie economică (foști comercianți) sau cuprinde litigiile generate de activitatea tuturor profesioniștilor. Ca atare, premiza a fost aceea că tribunalul specializat soluționează în continuare litigiile privind profesioniștii foști comercianți, astfel că nu se poate tagădui competența tribunalului specializat în această materie.

Un considerent suplimentar este dat de modul în care au fost prevăzute și organizate obiectele cauzelor în sistemul Ecris, deoarece pe lângă litigiile la care se referă art.226 din Legea nr.71/2011, sunt încadrate în categoria litigiilor cu profesioniști, cu detaliere pe fiecare obiect în parte¹ și următoarele: acțiune în revendicare (cod 4200), acțiune oblică (cod 4210), acțiune pauliană (cod 4220), acțiune posesorie (cod 4230), nulitate act juridic (cod 4520), obligație de a face (cod 4553), obligație de a nu face (cod 4557), pretenții (cod 4620), recunoaștere și executare hotărâre străină (cod 4660), revendicare (cod 4710), reziliere contract (cod 4720), rezoluție contract (cod 4730) etc.

Ca atare, s-a reținut că tribunalele specializate trebuie să soluționeze din categoria litigiilor cu profesioniști atât litigiile la care se referă art. 226 alin. 1 din Legea nr.71/2011 cât și celealte litigii între profesioniști, foști comercianți, indiferent de obiectul acestora (anulare, constatare nulitate, rezoluție, reziliere contract, pretenții bănești etc.), cu rezerva dată de practica din cadrul Curții de Apel Cluj, referitoare la revendicare și grănițuire.

II.2. A doua orientare a practicii judiciare nu recunoaște categoria litigiilor cu profesioniști, determinată exclusiv de calitatea acestora, independent de obiectul raportului juridic dedus judecății, reținând că, *de lege lata*, tribunalele specializate au în competență numai litigiile la care se referă art. 226

¹ Exemplu litigiile în materie de societate: acțiune în anularea a hotărârii AGA (cod 4150); atragerea răspunderii administratorilor (cod 4270); autorizare convocare AGA (4280); cereri în baza OUG nr. 116/2009 (cod 4297); constatare nulitate mențiune radieră (cod 4350); dizolvare de drept (cod 4385); dizolvare societate (cod 4390); dizolvare societate registrul comertului (cod 4400); excludere asociat (art. 4420); fuziune/divizare (cod 4428); închiriere efectuare expertiză art.136 din Legea nr. 31/1990 (cod 4470); litigi privind aportul în societăți (cod 4505); nulitate radieră (cod 4530); nulitate societate (cod 4540); numire lichidator (cod 4550); opozitie (cod 4570); opozitie la dizolvare (cod 4580); plângere împotriva rezoluției directorului ORC (cod 4615); radieră (4640); radieră ca urmare a dizolvării (cod 4645); retragere asociat (cod 4700); suspendare hotărâre AGA (cod 4780).

alin.1 din Legea nr.71/2011, față de lipsa unui *criteriu legal* de distincție între profesioniști și neprofesiuni din perspectiva competenței materiale funcționale a instanțelor judecătorești.

Potrivit art. 126 alin. 2 din Constituția României, competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege, astfel că pentru determinarea competenței tribunalelor specializate este necesară analizarea prevederilor legale în vigoare.

Atunci când singura caracteristică a raportului juridic dedus judecății, invocată pentru a justifica competența tribunalului specializat, este aceea că litigiul se poartă între profesioniști, sau mai mult, între un profesionist și o persoană fizică obișnuită (de drept civil), prin aplicarea ex. art.56 Cod comercial, lipsește din lege o dispoziție care să recunoască asemenea competențe.

Categoria de raporturi juridice în discuție nu mai beneficiază de un regim juridic aparte, după intrarea în vigoare a noului Cod civil și abrogarea parțială a Codului comercial de la 1887², prin Legea nr.71/2011.

Concepția monistă asupra raporturilor de drept privat care a abandonat diviziunea dreptului privat în drept civil și drept comercial, determină concluzia că de *lege lata*, dreptul comercial apare cel mult ca o subdiviziune a dreptului civil, însă din perspectiva competenței instanțelor judecătorești nu beneficiază de norme speciale.

Într-adevăr, la înființarea Tribunalului comercial, în temeiul art.37 din Legea nr.304/2004, competența acestuia a vizat cauzele comerciale, determinate potrivit art.3 și art.7 Cod comercial, respectiv faptele de comerț și comercianții, însă aceste criterii au dispărut odată cu adoptarea concepției moniste a noului Cod civil. Prin art.230 lit.c) din Legea nr.71/2011 a fost abrogat parțial Codul comercial (art.3 și art.7 nefiind printre exceptiile la care se referă textul) iar prin art. 219 pct.1 din Legea nr.71/2011 a fost abrogat art.2 pct.1 lit.a) din Codul de procedură civilă anterior, care se referea la competență în cauzele comerciale.

Legea nr.71/2011, prin dispozițiile tranzitorii, necesare față de decalajul intrării în vigoare a celor două coduri, a pus de acord noua opțiune a legiuitorului cu regulile de competență existente, iar noul Cod de procedură civilă, față de noul Cod civil, nu s-a mai referit la materia comercială și nu a reglementat expres nici competența în materia litigiilor cu profesioniști.

Ca atare, dispariția unui criteriu de drept substanțial a atras după sine și abrogarea normei de competență aferentă.

Într-adevăr, față de modul de reglementare a art. 226 din Legea nr. 71/2011, nu este exclusă *de lege ferenda* prevederea criteriului calității de profesionist a părții pentru a deferi litigiile vizându-i pe aceștia tribunalelor specializate, însă *de lege lata*, atare criteriu lipsește și el nu se poate deduce din dispozițiile în vigoare.

² Art. 230 lit. c) din Lnr.71/2011.

S-a argumentat și faptul că art.223 din Legea nr.71/2011 are în vedere numai menținerea competenței instanțelor legal investite la data intrării în vigoare a NCC, iar nu a celor care urmau să fie sesizate după acest moment, potrivit legii. De aceea, textul arată că, procesele și cererile în materie civilă sau comercială *în curs de soluționare la data intrării în vigoare a Codului civil* se soluționează de către instanțele legal investite, în conformitate cu dispozițiile legale, materiale și procedurale în vigoare la data când acestea au fost pornite. Același text prevede posibilitatea derogării de la această regulă prin *prevedere expresă* în cadrul Legii nr.71/2011, ceea ce nu este cazul în spătă.

Potrivit art.225 alin.3 din Legea nr.71/2011 cauzele civile și comerciale aflate în curs de judecată la data intrării în vigoare a Codului civil vor continua să fie soluționate de aceleași complete de judecată, cu respectarea principiului continuității, însă în caz de trimitere spre rejudicare, cauza se repartizează conform normelor de organizare judiciară *în vigoare la data înregistrării cauzei la instanța de trimitere*.

Aceeași soluție trebuie urmată și pentru cauzele noi, înregistrate după intrarea în vigoare a NCC, deoarece art.226 din Legea nr.71/2011 se referă la complete specializate pentru soluționarea anumitor categorii de litigii, în considerarea obiectului sau naturii acestora, fără a enumera printre acestea *litigiile cu profesioniști*, indiferent de obiectul lor, referindu-se exclusiv la: cererile în materie de insolvență, concordat preventiv și mandat ad hoc; cererile în materia societăților comerciale și a altor societăți, cu sau fără personalitate juridică, precum și în materia registrului comerțului; cererile care privesc restrângerea, împiedicarea ori denaturarea concurenței; cererile privind titlurile de valoare și alte instrumente financiare.

Și art.227 din Legea nr.71/2011 arăta că după intrarea în vigoare a Codului civil, competența de judecată revine tribunalelor specializate sau, după caz, secțiilor civile ale tribunalelor, reorganizate potrivit art.228, respectiv secțiilor civile reorganizate conform art.225, dacă legea specială prevede că anumite cauze sunt de competență tribunalelor comerciale ori, după caz, de competență secțiilor comerciale ale tribunalelor sau curților de apel.

Ca atare, Legea nr.71/2011 impune existența unei prevederi într-o lege specială pentru ca litigiile din competență fostelor secții comerciale să aparțină acestora.

Nu se poate reține că prin Hotărârea CSM nr.654/2011 s-a dat în competență tribunalelor specializate și materia litigiilor cu profesioniști, indiferent de obiect, determinate exclusiv de calitatea părților, deoarece potrivit art.228 alin.1 din Legea nr.71/2011 până la data intrării în vigoare a Codului civil, tribunalele comerciale Argeș, Cluj și Mureș se reorganizează ca tribunale specializate sau, după caz, ca secții civile în cadrul tribunalelor Argeș, Cluj și Mureș, *în condițiile art.226*, urmând să se stabilească expres care sunt cauzele de competență acestora, ținând totodată seama de numărul și natura cauzelor, de specializarea judecătorilor, de necesitatea valorificării experienței profesionale a

acestora, precum și de volumul de activitate al instanței. Or, hotărârea din 31.08.2011 prevede reorganizarea, începând cu data de 1 octombrie 2011 a Tribunalelor Comerciale Argeș, Cluj și Mureș ca tribunale specializate și menținerea exercițiului mandatelor președinților în funcție până la data închirării acestora (art.1). Nu se poate reține că legea a urmărit menținerea aceleiași sfere de competență pentru tribunalele specializate, de vreme ce, în art.226 din Legea nr.71/2011, când se stabilesc criteriile pe care le va avea în vedere CSM la stabilirea cauzelor de competență acestora, nu se face referire și la litigiile cu profesioniști, indiferent de obiect, în raport numai de calitatea părților, iar pe de altă parte, chiar hotărârea menționată nu se referă la acestea în mod expres.

De altfel, nici nu ar fi posibilă menționarea acestor litigii în competență tribunalelor specializate, de vreme ce criteriul comercialității litigiului nu mai este prevăzut de lege, toate litigiile cu profesioniști fiind *lato sensu*, litigii civile, acolo unde legea a urmărit să stabilească o competență aparte trebuind să o prevadă expres.

Un alt argument în susținerea inexistenței, *de lege lata*, a acestui criteriu al calității de profesionist este dat de faptul că s-a resimțit nevoie adoptării unui act normativ care să prevadă expres ce litigii intră în competență tribunalelor specializate, fiind elaborat proiectul de act normativ, care a fost prezentat la întâlnirea reprezentanților CSM și ai M.J. cu președinții seccțiilor specializate din cadrul curților de apel și ai tribunalelor specializate (Târgu-Mureș 22 mai 2014). Pe lângă cererile prevăzute expres în art.226 din Legea nr.71/2011, au fost menționate: materia asigurărilor, incidentele privind arbitrajul, cererile privind recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești și arbitrale străine, cererile care au ca obiect nulitatea, anularea, încheierea, executarea, rezoluțunea sau rezilierea contractelor *în care cel puțin una dintre părți are calitatea de profesionist* în materie economică.

Faptul că la adoptarea hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr. 654/2011 a fost avută în vedere încărcătura jurisdicțională a celor trei foste tribunale comerciale, care a impus reorganizarea lor ca tribunale specializate, iar nu ca simple secții civile în cadrul Tribunalelor Argeș, Cluj și Mureș, nu determină automat concluzia menținerii competenței în litigiile analizate, de vreme ce legea nu conferă un asemenea criteriu, iar CSM nu îl menționează în hotărârea sa. Odată cu reorganizarea celor trei tribunale comerciale, nici nu ar fi fost posibilă reducerea competenței acestora, Consiliul raportându-se la volumul de activitate înregistrat *la data intrării în vigoare a NCC*, în condițiile în care cauzele aflate deja pe rol rămâneau în competența acestor instanțe, potrivit art.223 din Legea nr.71/2011. Însă, în discuție sunt cauzele nou înregistrate, după intrarea în vigoare a NCC, referirea la încărcătura existentă la data intrării în vigoare a NCC fiind relevantă numai în raport de menținerea acestora ca instanțe distincte la acel moment iar nu în raport de menținerea în competență lor a unor cauze, care se vor înregistra ulterior, care nu prezintă particularități de regim juridic ce ar justifica o competență specială.

De asemenea, aspectul competenței tribunalelor specializate a făcut obiectul discuțiilor reprezentanților CSM, MJ și președinților secțiilor specializate din cadrul curților de apel și ai tribunalelor specializate, în cadrul întâlnirii din 22.05.2014, de la Târgu-Mureș, însă acesta nu ar trebui să determine schimbarea competenței tribunalului specializat și implicit a celui civil, în lipsa unui criteriu legal, referitor la calitatea de profesionist a părților litigiului, cu atât mai mult cu cât, în rază teritorială a acestei curți (Pitești) litigiile menționate au fost considerate litigii pur civile, nefiind soluționate de tribunalul specializat, după intrarea în vigoare a NCC. Nu se poate constata nici că are temei distincția între competența în soluționarea litigiilor cu profesioniști în materie economică (foștii comercianți) și cea a litigiilor generate de activitatea tuturor profesioniștilor, neputând să se realizeze o distincție în interiorul unui criteriu inexistent.

Modul de evidențiere a obiectelor cauzelor în sistemul ECRIS nu poate fi invocat cu valoare de izvor de drept, dimpotrivă acesta trebuie să fie în concordanță cu dispozițiile normative în vigoare, includerea în această categorie a tuturor fostelor raporturi juridice dintre comercianți nefiind realizată în acord cu modificările aduse de noul Cod civil și de legea sa de punere în aplicare.

Litigiile civile în discuție nu se pot încadra nici în cele din „materia societăților”, care au o sferă determinată de prevederile aplicabile în materie de societate și care de altfel, la nivelul obiectelor din sistemul ECRIS sunt văzute distinct în categoria generică a litigiilor cu profesioniști³.

În concluzie, problema se reduce la a cunoaște dacă, în aplicarea și interpretarea legii, în absența unei norme atributive de competență, este posibil ca instanțele judecătoarești să considere că litigiile cu profesioniști, altele decât cele la care se referă expres legea, sunt în competența unei instanțe specializate.

III. Față de toate acestea, vă solicităm să constatați că aspectul competenței tribunalelor specializate în materia litigiilor cu profesioniști, altele decât cele prevăzute în art.226 alin.1 din Legea nr.71/2011, a primit o soluționare diferită din partea instanțelor judecătoarești, impunându-se stabilirea modului unitar de interpretare și aplicare a acestor prevederi, corroborate cu art. 223, art. 225, art. 226, art. 227, art.228, art.230 lit.c) din Legea nr.71/2011, art. 36 alin.3, art. 37 alin.3 din Legea nr. 304/2004, art. 94 alin. 1 lit.k) și art. 95 pct. 1 C.proc.civ.

³ Supra, coduri Ecris, II.1. și următoarele:

-acțiune în anularea a hotărârii AGA (cod 4150); atragerea răspunderii administratorilor (cod 4270); autorizare convocare AGA (4280); cereri în baza O.U.G. nr. 116/2009 (cod 4297); constatare nulitate mențiune radieră (cod 4350); dizolvare de drept (cod 4385); dizolvare societate (cod 4390); dizolvare societate registrul comerțului (cod 4400); excludere asociat (art. 4420); fuziune/divizare (cod 4428); încuviințare efectuare expertiză art.136 din Legea nr. 31/1990 (cod 4470); litigii privind aportul în societăți (cod 4505); nulitate radieră (cod 4530); nulitate societate (cod 4540); numire lichidator (cod 4550); opozitie (cod 4570); opozitie la dizolvare (cod 4580); plângere împotriva rezoluției directorului ORC (cod 4615); radieră (4640); radieră ca urmare a dizolvării (cod 4645); retragere asociat (cod 4700); suspendare hotărâre AGA (cod 4780).

Depunem alăturat:

- Anexa 1, soluțiile care susțin orientarea jurisprudențială de la

pct. II.1: sentința nr. 107/29.09.2015, pronunțată de Curtea de Apel Pitești, Secția I civilă, în dosarul nr. 659/46/2015; sentința nr. 108/01.10.2015, pronunțată de Curtea de Apel Pitești, Secția I civilă, în dosarul nr. 658/46/2015; Adresa nr. 5140/11.02.2016 emisă de Curtea de Apel Cluj; Decizia civilă nr.183/A/23 februarie 2015, pronunțată de Tribunalul Cluj, Secția civilă, în dosarul nr.21750/211/2013; Decizia civilă nr.498/A/18 mai 2015, pronunțată de Tribunalul Cluj, Secția civilă, în dosarul nr.5412/211/2014; Decizia civilă nr.452/A/22 octombrie 2015, pronunțată de Tribunalul Maramureș, Secția I-a civilă, în dosarul nr.624/224/2014; Decizia civilă nr.511/A/11 noiembrie 2015, pronunțată de Tribunalul Maramureș, Secția civilă, în dosarul nr.12526/182/2013; Decizia civilă nr.517/A/12 noiembrie 2015, pronunțată de Tribunalul Maramureș, Secția civilă, în dosarul nr.14786/182/2013; Decizia civilă nr.288/R/12 octombrie 2015, pronunțată de Tribunalul Specializat Cluj în dosarul nr.1873/328/2012*; Sentința civilă nr.75/16 noiembrie 2015, pronunțată de Curtea de Apel Cluj, Secția a II-a civilă, în dosarul nr.1244/33/2015; Decizia civilă nr.545/A/19 noiembrie 2015, pronunțată de Tribunalul Maramureș, Secția I-a civilă, în dosarul nr.497/224/2015; Încheierea civilă nr.502/2013, pronunțată de Curtea de Apel Cluj, Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal, în ședința camerei de consiliu din 14 octombrie 2013 în dosarul nr.1143/33/2013; Decizia nr.94/8 decembrie 2015, pronunțată de Curtea de Apel Cluj, Secția a II-a civilă, în dosarul nr.1361/33/2015; adresa nr.304/18.02.2016 emisă de Curtea de Apel Târgu Mureș, încheierea din 4.03.2015 pronunțată de Tribunalul Specializat Mureș în dosarul 1268/1371/2014, sentința nr. 362/17.03.2014 pronunțată de Tribunalul Specializat Mureș în dosarul 1389/1371/2013, încheierea din 13.01.2016 pronunțată de Tribunalul Specializat Mureș în dosarul 793/1371/2015, încheierea din 17.12.2015 pronunțată de Tribunalul Specializat Mureș în dosarul 599/1371/2015.

- Anexa 2, soluțiile care susțin orientarea jurisprudențială de la

pct. II.2: sentința civilă nr.972/8 aprilie 2015, pronunțată de Tribunalul Specializat Cluj, în dosarul nr.1149/1285/2014; sentința nr. 42/10.12.2015, pronunțată de Curtea de Apel Pitești, Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal în dosarul nr. 837/46/2015; sentința nr. 43/10.12.2015, pronunțată de Curtea de Apel Pitești, Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal în dosarul nr. 840/46/2015; sentința nr. 44/10.12.2015, pronunțată de Curtea de Apel Pitești, Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal în dosarul nr. 842/46/2015; sentința nr. 45/10.12.2015, pronunțată de Curtea de Apel Pitești, Secția a II-a civilă, de contencios

administrativ și fiscal în dosarul nr. 838/46/2015; sentința nr. 48/11.12.2015, pronunțată de Curtea de Apel Pitești, Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal în dosarul nr. 870/46/2015; sentința nr. 52/16.12.2015, pronunțată de Curtea de Apel Pitești, Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal în dosarul nr. 904/46/2015; sentința nr. 53/16.12.2015, pronunțată de Curtea de Apel Pitești, Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal în dosarul nr. 897/46/2015; sentința nr. 54/17.12.2015, pronunțată de Curtea de Apel Pitești, Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal în dosarul nr. 893/46/2015; sentința nr. 55/17.12.2015, pronunțată de Curtea de Apel Pitești, Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal în dosarul nr. 905/46/2015; sentința nr. 56/17.12.2015, pronunțată de Curtea de Apel Pitești, Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal în dosarul nr. 896/46/2015; sentința nr. 57/17.12.2015, pronunțată de Curtea de Apel Pitești, Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal în dosarul nr. 895/46/2015; sentința nr. 58/17.12.2015, pronunțată de Curtea de Apel Pitești, Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal în dosarul nr. 902/46/2015; sentința nr. 2/11.01.2016, pronunțată de Curtea de Apel Pitești, Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal în dosarul nr. 9/46/2016; sentința nr. 3/11.01.2016, pronunțată de Curtea de Apel Pitești, Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal în dosarul nr. 12/46/2016; sentința nr. 5/12.01.2016, pronunțată de Curtea de Apel Pitești, Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal în dosarul nr. 7/46/2016; sentința nr. 7/12.01.2016, pronunțată de Curtea de Apel Pitești, Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal în dosarul nr. 5/46/2016; sentința nr. 8/12.01.2016, pronunțată de Curtea de Apel Pitești, Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal în dosarul nr. 41/46/2016; sentința nr. 10/12.01.2016, pronunțată de Curtea de Apel Pitești, Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal în dosarul nr. 42/46/2016; sentința nr. 13/13.01.2016, pronunțată de Curtea de Apel Pitești, Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal în dosarul nr. 10/46/2016; sentința nr. 14/13.01.2016, pronunțată de Curtea de Apel Pitești, Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal în dosarul nr. 34/46/2016; sentința nr. 16/14.01.2016, pronunțată de Curtea de Apel Pitești, Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal în dosarul nr. 6/46/2016; sentința nr. 17/14.01.2016, pronunțată de Curtea de Apel Pitești, Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal în dosarul nr. 33/46/2016; sentința nr. 18/14.01.2016, pronunțată de Curtea de Apel Pitești, Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal în dosarul nr. 40/46/2016; sentința nr. 23/14.01.2016, pronunțată de Curtea de Apel Pitești, Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal în dosarul nr. 35/46/2016; sentința nr. 24/14.01.2016, pronunțată de Curtea de Apel Pitești, Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal în dosarul nr. 43/46/2016.

- Anexa III: Minuta întâlnirii reprezentanților Consiliului Superior al Magistraturii și ai Ministerului Justiției cu președintii secțiilor specializate din cadrul curților de apel și ai tribunalelor specializate, Târgu Mureș, 22.05.2014; extras obiecte ECRIS litigii cu profesioniști; hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 654 din 31 august 2011; decizia nr. 1783/02.11.2015, pronunțată de Curtea de Apel Pitești, Secția I civilă, în dosarul nr. 1355/1259/2011*, care atestă menținerea competenței Tribunalului Specializat Argeș după data intrării în vigoare a noului Cod civil, asupra cauzelor cu care era investit; sentința nr. 59/2015, pronunțată de Curtea de Apel Cluj, Secția I civilă; Încheierea civilă nr.1268/A/22 octombrie 2015, pronunțată de Tribunalul Maramureș, Secția a II-a civilă de contencios administrativ și fiscal, în dosarul nr.13735/182/2013.

PREȘEDINTE

Judecător Marius CALIN SANDUINESCU

**DOMNULUI PREȘEDINTE AL
ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE**